

Nový Jeruzalém č. 11/2017

Zpravodaj pro 215. prosebnou mariánskou pouť, která se bude konat (dá-li Pán Bůh)
v Trpíně - v pondělí **13. listopadu 2017 v 17 hodin.**

Zpráva o pouti NJ a průběhu stálých modliteb v Bystrém.

Ve čtvrtek 12. října 2017 přijelo a přišlo na pouť NJ do Bystrého čtyřmi autobusy, auty a pěšky asi 450 poutníků. Svátost smíření udělovalo 8 zpovědníků - Pán Bůh zaplat' za jejich obětavou službu.

Modlitby a mši svatou jsme obětovali na úmysly poutí Nový Jeruzalém:

- 1) o nová a trvalá kněžská a řeholní povolání
- 2) o věrné a obětavé spolupracovníky duchovních
- 3) o vzrůst víry v našem kraji
- 4) o pokoj a mír ve světě a v našich rodinách
- 5) o život těla a duše pro všechny počaté děti
- 6) na smír za hříchy celého světa

Kázání biskupa Mons. Josefa Kajneka na pouti NJ v Bystrém:

Jsme na prosebné putovní mariánské pouti Nový Jeruzalém tentokrát ve farnosti Bystré u Poličky, které je známé jako **poutní místo P.Marie Karmelské**. Jsem poprvé na této **spirituální iniciativě regionu Vysočina**. Můžeme říci, že tato **modlitební shromáždění** jsou už tradice. Jsou to vždycky **požehnané chvíle**, když můžeme na **setkání v modlitbě prožívat tajemství svého života v blízkosti Matky Páně a ve společenství víry a lásky v Kristově církvi**. Co je na mariánské spiritualitě dnes tak přitažlivé? Co pokorná služebnice Páně – Maria znamená pro náš neklidný svět? S čím přichází do rozháranosti našich životů, našeho svědomí, těžkostí a problémů? Jaké naděje nám úcta k Panně Marii v jednadvacátém století přináší? Je to poselství hodné člověka, který vystoupil k vrcholům vědy a techniky a zároveň bolestně poznává limity svého lidství a ohroženost svých lidských plánů? Čím může přítomnost Panny Marie pomoci našemu evropskému kontinentu, který se v těchto dnech nachází ve velké nejistotě o další budoucnost? **V takovýchto otázkách bychom mohli pokračovat do nekonečna**. Náš svět se stává **velkou otázkou bez odpovědi**, a to proto, že si dnešní člověk nechal vzít tuto odpověď svým **zpyšnělým postojem**, a **chce dokázat, že si na všechno stačí sám**. Nepotřebuje přeče žádnou odpověď na velké životní otázky. Nepotřebuje je od nikoho, ani ne od Boha.

Ocitá se tak v podobné situaci, v jaké se nacházeli svatební hosté na hostině v Káni Galilejské, kde už neměli víno. Nádoby s tímto nápojem byly prázdné a ti, kteří se starali o to, aby přítomným nic nechybělo, **prožívali chvíle zděšení**. Prázdné nádoby jim naháněly hrůzu a všechno nasvědčovalo tomu, že se **blíží fiasko svatební hostiny**. Mariina otázka Ježíšovi „**Synu, nemají už víno...**“ **v sobě obsahuje tuto bezradnost**. Protože s touto informací přišla k Ježíšovi, je v tomto **Mariině postoji přítomna naděje**, že tato lidsky neřešitelná situace nemusí fiaskem skončit. I její příkaz „**udělejte všechno, co vám Ježíš řekne**“ **to dosvědčuje**.

Náš svět má v sobě mnoho rysů této bezradnosti hostitelů v Káni Galilejské. Zdá se, že **lidstvo dnes prožívá bolestnou etapu svých dějin**. Problémy, které musíme řešit, nás přerůstají a sil k jejich řešení se nedostává. **Jsme v situaci, kdy člověk hledí do prázdných nádob svého myšlení i srdce**. Nedostává se nám odvahy k přijetí této bolestné situace a k jejímu řešení. Chybí potřebná invence, bez níž se nedostaneme dál. **Nejsme tak vynalézaví, abychom si poradili se svými trampotami. Nesou v sobě bolesti světa i všech civilizací**.

To, co nás může zachránit, je jen to, co dobře slyšeli hosté na svatbě v Káni Galilejské, zvláště Mariino „**udělejte všechno, co vám Ježíš řekne**“. **V poslušnosti této výzvě je přítomna naděje pro náš svět. Udělat všechno, co nám přikazuje Bůh a co je prostoupeno i jeho milosrdnou láskou**. Nepotřebujeme ještě víc vědy a techniky. Nepotřebujeme zvýšit své aktivity v oblasti spravedlnosti, míru a pokoje. **Bůh nám nabízí svou milosrdnou lásku, která ale předpokládá obrácení a změnu života**. To je ta aktivita, kterou potřebujeme objevit, abychom neutonuli ve své ustrašenosti a bezmocnosti.

Panna Maria žila ve světě jako my. I když nepoznala hřích, **svátost jejího života byla znamením toho, že člověk má stále možnost znovu začínat**. Její život se odvíjel v prostředí,

v němž se **setkávala s lidskou slabostí ve všech možných variantách**. Poznávala, jak člověk dovede být váhavý, obojaký, jak snadno propadá pletichám a zvrácenostem. A také **jak rychle dovede vyprodat hodnoty života za bezcenný brak svých hříšných návyků**. Na pozadí toho všeho **nepřestala Maria vnímat Boží přítomnost a Boží milosrdnou lásku**. O tom se dočítala v událostech dějin svého národa a v knihách Písma. Narůstalo v ní vědomí, že **Bůh nikdy nenechá člověka napospas jemu samému**. Pro Pannu Marii byly zvláště přitažlivé příklady biblických postav, které znamenaly mnoho pro její národ.

Královna **Ester**, z jejichž úst jsme v prvním čtení slyšeli modlitbu, byla pro Pannu Marii určitě velkým povzbuzením. **Ester prožívala s celým národem velké ohrožení**. Hrozilo zničení všeho, co patřilo po staletí ke kultuře a duchovnímu bohatství lidu, který si „Bůh vyvolil za svůj majetek“. **Bolestně prožívala tato dívka z Izraele toto ohrožení**. Ale i v něm našla světlo naděje. V modlitbě to Ester vyjadřuje tím známým „**nemám nikoho jiného, než tebe, Bože**“. Tato její modlitba, která je **příkladem i pro naše rozhovory s Bohem**, Panně Marii určitě otevřela oči pro další **její službu Bohu, světu i člověku**. V událostech, kterými Bůh promlouval v jejím životě o svých spasitelných plánech, **sbírala sílu ke svému Fiat při zvěstování, v chudobě Ježíšova narození v Betlémě, na útěku do Egypta, v třicetiletém mlčení s Ježíšem v jeho skrytém životě a především v temnotě Kalvárie**, kde prožívala se svým Synem jeho smrtelný zápas. V něm prožívala Matka Páně spolu s **umírajícím Ježíšem „jeho hodinu“**, která znamenala pro náš svět vykoupení. **Právě pod křížem se její smysl pro Boží milosrdnou lásku prohloubil tak, že se stala matkou Božího milosrdenství**.

Letošní jubilejní fatimský rok, umocněný měsícem říjnem, nás stimuluje, abychom v **tajemstvích života Ježíšova a jeho matky Panny Marie hledali světlo, sílu a orientaci** pro svou životní cestu ve všech každodenních detailech. **Růženec je posvátnou zbraní k odrážení útoků nepřítelů Božích, d'ávla. Růženec je jistým prostředkem k záchraně duší, posilou každého křesťanského povolání, účinným lékem k ozdravení křesťanských rodin. Modlitba růžence je předzvěstí prodlévání duše u Pána, věčného života v nebi. Modlitba růžence připravuje pokojný přechod umírajících do věčnosti.**

Tato pouť, by v nás **měla posílit naše křesťanské sebevědomí. Jsme pro náš svět nepostradatelní. Nepostradatelní** proto, že nás Bůh ve své milosrdné lásce nepřestává milovat a svou přítomností v dějinách udržuje v našich srdcích touhu po míru, pokoji a plnosti života. **Zdá se, že jen my, křesťané, můžeme nabídnout světu naději, kterou lidé potřebují, po níž touží a která je pro nás darem vykoupení**. Panno Maria, matko Boží milosrdné lásky, **oroduj za nás**.

Po zaplacení autobusů a nutné režie zůstalo **3 834 Kč**, které jsme darovali Domácímu hospici v Hořicích. Pán Bůh zaplat' všem dárcům. Poděkování patří P. Josefovi Matrasovi a všem farníkům z Bystrého, kteří celou pouť velmi dobře a obětavě organizačně připravili. **Díky za každodenní modlitbu na výše uvedené úmysly poutí NJ**.

Představení a rozhovor s hl. celebrantem NJ v Trpíně, kterým je P. ThBc. Jan Pitřinec, kaplan v Litomyšli:

Stručně představení – věk, dětství, mládí, studia, působiště: Jmenuji se Jan Pitřinec, pocházím ze severovýchodních Čech, z malého města Červený Kostelec. Je mi 27 let. Po osmiletém gymnáziu jsem se přihlásil do kněžského semináře, rok jsem strávil v Teologickém konviktu v Olomouci a pak tři roky v Praze a poslední tři roky jsem studoval v Římě. V létě roku 2016 jsem byl vysvěcen na jáhna a letos 13. května v den stoletého výročí prvního zjevení ve Fatimě jsem spolu s dalšími čtyřmi jáhny naší diecéze přijal kněžské svěcení. Mé první působiště je farnost Litomyšl, kde jsem teď již více než rok.

Otče, co podstatného jste se v dětství naučil od rodičů? Pocházím z věřící rodiny, takže to nejdůležitější je, že mi rodiče předali víru. Důležité pro mě ale je také to, že jsem vždy věděl, že za nimi mohu přijít s čímkoli. Tedy na řešení čehokoli jsem nikdy nebyl sám.

Co bylo tím nejdůležitějším impulsem pro rozhodnutí stát se knězem? Těžko říct, to rozhodování bylo velmi postupné, pozvolné. Konkrétní okamžik nebo impuls nebyl, ale určitě tomu napomohla naše živá farnost. Díky ní, pro mě byla a je víra něčím velmi přirozeným.

Kdo byl nebo je pro vás kněžským vzorem? Určitě pro mě byli důležití kněží z naší farnosti, ať už ti, co u nás sloužili, nebo ti, kteří z Kostelce pocházejí, i se mnou je nás nyní 10 žijících kněží a všichni nějak přispívají do té mé skupiny „kněžských vzorů.“ Nechci zapomenout na představené v semináři (ať už v Praze nebo v Římě). Vnímám jako velký dar, že kromě toho, že byli mí představení, tak jsem je mohl mít před očima opravdu i jako kněžské vzory. Každého trochu v něčem jiném.

Co považujete na službě kněze za nejdůležitější a nejkrásnější? To je jednoduché, moci sloužit mši svatou a zpovídat. **Co může věřící člověk dělat pro to, aby vzrostla víra v jeho okolí?** Sám ji co nejlépe žít a rozvíjet. Argumenty a diskuse moc nikam nevedou. **Co vidíte jako důležité, na co kladete důraz ve Vaší práci, ve svém životě?**

Snažím se být blízko lidem a předávat to nejdůležitější, co můžu... Život ze svátostí. Sám pak z něho co nejvíce čerpat.

Mohl byste nám přiblížit úmysl sbírky na pouti NJ v Trpíně? Po dohodě s místním farářem nasměřuji náš společný dobrý skutek – sbírku – na pomoc hospici V Červeném Kostelci. Je to první hospic v ČR a tak jako všechny další se bez pomoci dobrodinců neobejde. Jeho mottem je: **Spěchejme milovat lidi, protože rychle odcházejí.**

Kde vás nejvíc „tlačí boty“? Těžko říct... je pro mě těžké si dobře organizovat čas.

Na co se nejvíc těšíte? Upřímně, snažím se nežít tak, že teď dlouho nic a pak přijde to, na co se těším. Samozřejmě jsou momenty, jako setkání s přáteli, s rodinou, na které se člověk těší, ale jeden vypíchnout asi nejde.

Co Vám udělalo v poslední době radost? Velkou radostí bylo, když nedávno přišel ke zpovědi jeden člověk, od kterého jsem to vůbec nečekal. O to víc jsem cítil vděčnost Pánu Bohu za to, jak si k sobě lidi přitahuje.

Co je pro rodiny podstatné, co potřebují, čím může církev rodinám pomáhat, jak to prožíváte ve své službě? Těžko říct, mám hodně málo zkušeností. Být rodinám nablízku a vést rodiče k tomu, aby byli svým dětem tím hlavním příkladem živé víry. Hlavně nevymýšlet nějaké supernovinky, to základní – modlitba a svátosti – bude fungovat vždy.

Zájezd na Vyšehrad.

Jako předseda spolku Prosetínské hřbitovy jsem pozval jeho členy na výlet – na nejslavnější hřbitov v ČR – Slavín na Vyšehradě. Protože bychom nenaplnili autobus, tak jsem tuto nabídku předal pro společenství NJ. Poprvé za 22 roků jáhenské služby jsem „dělal jenom výlet“ – s vědomím, že se na něm budou katolíci, evangelíci i lidé nepokřtění. V paměti mám tento den ulozený na polštáři nádherné a vděčné vzpomínky za tento krásný prosluněný podzimní den. Všude, kam jsme přišli, tak se nám dostalo skvělého a nadstandardního přijetí počínaje P. Z. Ponicherou u sv. Pankráce, sestrou Klárou u sv. Martina, lidmi starajícími se o basiliku svatých Petra a Pavla na Vyšehradě, průvodcem v kasematech, obsluhujícími v restauraci Věžeňské služby ČR, trpělivým a zodpovědným řidičem autobusu, nádherným počasím.... Pánu Bohu díky. Mám radost, že s námi jeli také děti a o tuto radost se můžeme podělit. Dostal jsem dovolení, abych ve zpravodaji uveřejnil slohové práce žáků 5. třídy ZŠ v Prosetíně, jak ji o výletu napsali.

Zájezd na Vyšehrad.

1. V sobotu 30. září 2017 jsme byli se spolkem Prosetínské hřbitovy na zájezdě v Praze na Vyšehradě. Zájezd uspořádal pan Ladislav Kinc. Brzy ráno jsme vstali, napili se čaje, oblékli se a už jsme běželi na autobus, který stál na zastávce a vyjžděl z Prosetína v 5.40 hodin. Potom jel do Brťovic, Bystřice, Žďáru nad Sázavou a dál do Prahy. Cesta trvala tři a půl hodiny, napřed jsem z té cesty měl strach, protože nerad cestuji autobusem, ale cesta ubíhala rychle. Zastavili jsme na benzínové pumpě. Když jsme dojeli do Prahy, musel jsem si odskočit za autobus. Potom jsme šli do kostela sv. Pankráce, kde se konala mše svatá. Následně jsme šli na Vyšehrad, kde byla naše první zastávka v rotundě sv. Martina. Povídala nám tam řádová sestra Klára. Dozvěděli jsme se o minulosti rotundy i o Vyšehradě. Poté jsme navštívili basiliku svatých Petra a Pavla. Bylo to tam opravdu velmi zajímavé, nejvíc se mi líbil hlavní oltář a oltář, kde bylo možné zapálit za drobný příspěvek svíčku. Šli jsme se ještě podívat do klenotnice baziliky. Hned poté jsme se šli kochat krásnými výhledy na Prahu, Pražský hrad, řeku Vltavu a jiná zajímavá místa. Viděli jsme i místo, odkud možná skočil Horymírův kůň Šemík. Potom jsme šli do kasemat. Chvilí jsme tam čekali, takže jsem si stihl zakoupit dalšího vojáčka do své sbírky. Kasematy jsou vlastně chodby v hradbách, které sloužily pro vojenské účely, pracovali na nich

také francouzští vojáci v době, kdy obsadili Prahu. Chodby mají asi 1 km, my jsme šli asi jen 250 metrů. Na konci chodeb byla velká síň, do které by se prý vešlo 1 200 vojáků, nikdy však nebyla k vojenským účelům použita. Dříve sloužila ke skladování brambor. Dnes jsou v ní originály soch z Karlova mostu. Ze síně jsem vyšli po schodech velkými vraty ven. Poté jsme navštívili vyšehradský hřbitov a Slavín, kde jsou pohřbeny významné osobnosti české minulosti. Mrzelo mě, že jsme měli na procházku hřbitovem málo času. Potom už pro nás přijel autobus a zavezl nás do zotavovny věžeňské služby, kde jsme měli objednaný oběd. Po obědě jsme se vydali na zpáteční cestu. Cesta uběhla rychle. Doma jsme byli ve 20.15. Zájezd se mi velmi líbil, i když jsem se té cesty celkem bál. Tomáš Fučík

Výlet do Prahy.

V sobotu ráno jsme vyrazili autobusem do Prahy. Cesta rychle utíkala a za chvíli jsme se ocitli v Praze. Jeli jsme přes Nuselský most, z kterého byl velký rozhled na Prahu. Dorazili jsme ke kostelu sv. Pankráce, kde byla mše. Pak jsme šli pěšky na Vyšehrad a tam jsem si nasbíral několik kaštanů a žaludů. Zastavili jsme se v rotundě sv. Martina a v kostele svatých Petra a Pavla, kde jsme si poslechli zvonkohru. Prošli jsme si vyhlídky, odkud jsme viděli Vltavu a velkou část Prahy. Ještě jsme se podívali do kasemat a na hřbitov Slavín. Potom jsme se stavili na oběd. Nakonec jsme nasedli do autobusu a unavení jsme odjeli domů. David Prudký

Pozvánky.

Adventní duchovní obnova Orel – župa Metodějova a jednota Orla v Dolních Loučkách a Římskokatolická farnost Dolní Loučky Vás srdečně zvou na **adventní duchovní obnovu**, kterou povede duchovní rádce župy jáhen Ladislav Kinc v **Dolních Loučkách v sobotu 9. prosince 2017**. Začínáme sv. růžencem v **8 hodin**, **mši svatou v 8,30** v kostele sv. Martina a potom bude od **9,30 hodin pokračovat v orlovně do odpoledních hodin**. Písmo svaté s sebou.

Plán poutí na rok 2018: 8. 5. poutní výlet rodin s dětmi

20. – 22. 7. – Západní Čechy I. – blahoslavený Hroznata (800. výročí smrti)

20. – 25. 8. - XVIII. pěší pout' na Velehrad

8. 9. – XV. pěší smírná pout' P. MUDr. Ladislava Kubíčka

Plán konání prosebných putovních mariánských poutí NJ rok 2018 a výhled na 2019:

2018	leden	Velké Meziříčí	únor	Rad. Svatka	březen	Křižanov
	duben	Měřín	květen	Bohdalov	červen	Žďár
	červenec	Křoví (Lísek)	srpen	Olešná	září	Pavlov
	říjen	Velká Bíteš	listopad	Jámy	prosinec	Olešnice
2019	leden	Velké Meziříčí	únor	Lysice	březen	Křižanov

Se souhlasem místního pana faráře je možné přihlásit další farnosti - pořadí je určováno heslem – kdo dřív přijde -

Srdečné pozvání na 216. pout' NJ – ve středu 13. prosince 2017 v 17 hodin do Olešnice – hlavní celebrant Mons. Martin Holík (na kněze vysvěcen 13.12. 1987), ředitel Radia Proglas a kaplan u sv. Augustina v Brně .

Pán Bůh zaplať za Vaše dopisy a příspěvky do tohoto zpravodaje. Zprávy, oznámení, články, pozvánky do tohoto zpravodaje můžete posílat na níže uvedenou adresu. Uzávěrka příštího čísla je 20. 11. 2017. Po přečtení můžete dát přečíst svým známým, nemocným.

Zpravodaj NJ sestavuje, vydává, o Vaše modlitby prosí a všem čtenářům žehná – jáhen Ladislav Kinc, 59264 Prosetín 79, tel č. 516 463 315, 606948970, kinc@dieceze.cz